

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kizsálda- és földműves-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonszáma: 14.
Fizetési árak: egész évre 100 K, félévre 80 K,
negyedévre 40 K, egy óra 18-80 K. Egyes szám ára 2 K.

Felölőszerkesztő:
ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kizsálda- és földműves-szövetség
hivatalos lapja.
Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

P ü n k ö s d.

A vatikánban, a *Camera della Segnatura* termében őrzik Ráfael híres képét, melynek egyik része az athéni pogány bölesészeti iskolát, a másik a Szentlélek iskoláját ábrázolja. E kettős kép élénk kontrasztja a pogány világ hit és erkölcsbeli sivárságának és a keresztény hit és erkölcs fönségének.

Éz a kétféle iskola az életben mai napig is fönáll. Az egyik a keresztény, a másik a keresztényellenes világnézet hirdetője. Az egyik a világ, a másik az Isten iskolája.

Századunk a diadalmas emberi elme százada. A világ iskolájában nagy a diadal. Az Alpokat átfurják, csatornákat építenek, hogy Oceánok vizei összecsaphassanak. Az Oceánok vizei egyesültek, csak a lelkek nem találták meg az Istent. Mindenre tanít a világ iskolája, csak egyre nem: *helyesen élni!* Mondjuk azt, hogy a természet szabad kezét ad nekünk s roánk bizza és sürgeti az élet helyes kialakítását. Az ember akkor is balga marad, ha csak a világ iskolájába jár. A természet minden élő lénynek megadta az élni tudást. Élni tud a rózsza, a lilium, élni a madár az ágon, a hal a vízben, a kígyó az őserdőben. Csak az ember nem tud élni. Ő az egyetlen kontára az életnek, csak ő élhet természetellenesen és oktalanul.

De élhetne helyesen is! A tudomány csak betölti az észet, a művészet az érzést, de nem fordítja a figyelmet önelkünkre. Erre csak az Isten iskolája, az igazi, életerős, megalkuvást nem ismerő keresztény szellem nevel és tanít.

A kommun bukása óta sokat beszéltünk nemzeti újjászületésről. Politizáltunk kereszténységről és ez irányban egyebekről. Csak egyet feljöttetek el a keresztény kurzus hirdetői s megalkotói: elfeledték, hogy jó társadalom, jó nemzet csak jó emberek által lesz s államok, nemzetek akkor születnek újjá, ha a lelkek megújulnak. Tehát a harc az egyes lélekért, emberért folyik. Az egyes ember értékében kell látnunk az összesség igazi értékét is.

A keresztény Magyarország még mindig nem született újjá s nem is fog mindaddig, míg úgy a vezérek, mint az egyesek ajakán csak mint jelszó él a kereszténység. Ennek a lelkekben kell élni! Mert a kereszténység nem jelszó, hanem élet!

Mily erős, mily hatalmas volt a pogány világ, a nagy Cicero és Demosthenesek, a hősök, hadvezérek hatalmas világa! A diadalmas római sasok előtt királyok koronái hullottak a porba... S ha nem lett volna erős, életet adó a Krisztus lelke, a kereszténység szelleme, akkor nem győzhette volna le a pogány világot. S azóta is állja a küzdelmet.

Az első keresztény Pünkösdi szélzúgása *tüzes nyelveket*, a Szentlélek Isten tüzét, a hit, a kegyelem, a kereszténység diadalmas erejét viszi az apostolok lelkébe s ez erővel kezdi meg a kereszténység diadalútját a földön.

A kereszténység most is vihar, most is tűz, csak befogadó lelkek kellenek hozzá.

Keresztény Magyar Testvéreink! Látjátok, ilyen az igazi kereszténység! S amíg ennek a kereszténységnek a csengő, hódító hangja be nem vonul a politikai élet szónoklataiba, magába a parlamentbe, de első sorban is a politikusok, a honatyák lelkébe, addig csak keresztény kurzus lesz levitézlett szabadkőműves vezérekkel, de nem lesz keresztény politika. Lesz parlamenti cirkusz, lesznek egymás szennyeseit hánytorgató képviselők, lesznek panamázó, vagy panamát pártoló miniszterek, lesz kereszténységet hirdető, de az emberi jogokat letipró kormány, lesz minden, csak keresztény igazságosság, keresztény szeretet, keresztény erő és hatalom, keresztény szellem nem lesz. S ha ez nem lesz, *Magyarország sem lesz. A zsidók, a liberálisok, a szabadkőművesek majd gondoskodni fognak róla, hogy ne legyen!* S arról is legyünk meggyőződve, hogy ez a piszkos banda majd másodsor jobban munkához lát s jobban fog gondoskodni akkor Magyarország pusztulásáról, mint első hatalomrajutásuk, a kommunizmus idején.

Szuronyok és mázsás igazságtalanságok epizódjaival tarkított választási küzdelmek után pár nap múlva össze fog ülni az új parlament. Meg fogjuk hamarosan látni és tudni, vajjon azok kerültek-e be a törvényhozás szent házába, akiknek a kereszténység tényleg a lelkükben él, akikben van gerinc és acélos akarat, vagy pedig azok, akik csak a husosfazekakat tudják körültáncolni?!

Ha jól választott és választhatott a nép, úgy ez a nemzetgyűlés a pünkösdi szél zúgásának erejével fog elsöpörni minden szennyet, kereszténytelen dolgot; meg fogja teremteni a Keresztény Magyarországot, törvényesen leszámol a haza és kereszténység ellenségeivel.

S ha nem?*

Úgy megérdemli, hogy az igazi keresztény magyarok lelkének ereje, a pünkösdi szél zúgása erejével söpörje el a bitort helyekről, különben Keresztény Magyarország volt, de nem lesz.

P. Hédly Jeromos.

TÁVIRATOK.

(Egyes tudósítónktól.)

Németország szerződést köt a szovjet köztársaságokkal.

Berlin, május 31.

A német birodalmi kormány között egyrészt és Ukrajna, valamint a többi szovjet köztársaság között másrészt, jelenleg tárgyalások folynak, melyeknek célja a rapallói szerződéshez hasonló szerződés létrehozása. Ezeknél a tárgyalásoknál a moszkvai kormányt Litvinov képviseli.

Botrány a cseh parlamentben.

Prága, május 31.

Benes miniszterelnök a képviselőház mai ülésén több szónok beszédére válaszolt, akik a génuai konferenciáról tartott expozéjához állást foglaltak. Mídonn a szónoki emelvényen megjelent, a cseh néppártiak elkezdtek kiabálni és a padokat verni. A folyton megújuló zaj teljes háromnegyed óráig tartott. A cseh néppártiak ezzel a magaviseletükkel tiltakozni akartak a Slovak nevű pozsonyi lap nyomdájának és szerkesztőségének a légionáriusok által való összerombolása ellen. A miniszterelnök csak itt-ott juthatott szóhoz és alig volt képes nyilatkozatának egy-egy mondatát elolvasni. Az elnök folyton csezengett, a zaj azonban még jobban fokozódott, amikor az elnök két tót képviselőt rendreutasított. Csak, amikor Svehla képviselő a zajongókat lecsillapítani igyekezett és megígérte, hogy a tót néppártiak interpellációjára a kormány megadja a kellő felvilágosítást, jutott Benes abba a helyzetbe, hogy beszédét folytathatta. A nyugalom azonban csak rövid ideig tartott. Mikor Benes az orosz kérdés fejtegetéséhez érkezett, a cseh és német kommunisták, akiket a miniszterelnök kijelentései nem elégítettek ki, ismét zajos közbekiáltásokkal zavarták meg a szónokot. A nyugalom csak a miniszterelnök beszédének utolsó részén állott helyre. A német kommunisták kivételével a német képviselők a zajos jeleneteknek csak szemlélői voltak.

A vita során Benes az ellenvetésekre adott válaszában a többi között kijelentette, hogy a kisanant tisztán defenzív jellegű és csak a béke érdekében jött létre. Nem exkluzív alkotás, amit legjobban bizonyít az Ausztriával létrejött egyezmény és a Németországhoz való igen korrektt viszony. A csehországi német kisebbség tekintetében önmagától értetődik, hogy mindazokat a jogokat kell élveznie, amelyek nemzeti életét lehetővé teszik. A miniszterelnök az Oroszországgal kötendő kereskedelmi szerződést az alkotmányos tényezők hozzájárulásának fenntartásával Génuában újszólván végleg megtárgyalta.

Kramarz Szovjet-Oroszország ellen.

Prága, május 30.

A képviselőház mai ülésén, még mielőtt a miniszterelnök nyilatkozatairól folytatott vita végén szavaztak, felszólt Kramarz dr. is, aki a többi közt ezt mondta: Az a körülmény, hogy a civilizált Európa megbékélt a szovjetekkel, az erkölcsi hanyatlás bizonyítéka, mert

ami Oroszországban történt, nem egyéb, mint egy egész osztály kiirtása. Európa megbarátkozott a bűnökkel, a tolvajlással, a rablással, az emberlésszel és szemet hunyt az előtt, hogy az oroszországi pusztulást olyan emberek idézték elő, akiket Németország fizetett meg: hazafelülők és becstelens gonosztevők.

A választások eredménye.

E hó 28-án, múlt vasárnap vonult a választási urnákhoz Csonka-Magyarország választóinak jó része. Ma már ismerjük az eredményt. A kormány vezet. Nagy többségben kerültek be a kormánypárti képviselők. Ugy látszik, hogy „az erős kéz” jól működött. Azt hisszük, hogy a parlament folyosói és csarnokai hosszú ideig fognak visszhangzani a sok panasztól, a választási atrocitások miatt.

Ma újra választunk. Kiváncsian várjuk az eredményt. Az igazi eredményt azonban nem a számok fogják eldönteni. Ha a keresztény magyar nép hite és meggyőződése szerint szavazhatott, úgy munkás és keresztény törvényeket alkotó lesz az új parlament. Ha azonban nem lesz a parlamentben keresztény szellemű munka, ez maga mindennél jobban hirdetni fogja a főbirói erőszakosságokat, a választások körüli igazságtalan eljárásokat. A vasárnapi választási eredményeket itt közöljük.

Egyhanguan megválasztott egységespárti képviselők:

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A miniszterelnökséghez tegnap délután 4 óráig a következő kerületekből érkezett jelentés az egységes kormánypárti jelöltek egyhangú választásáról:

Dárda: Mándi Sámuel,
Pécsvárad: Perlaky Gyula,
Sásd: Szily Tamás,
Salánta: Muszti István,
Szentlőrinc: Patacsy Dénes,
Szeghalom: Temesváry Imre,
Cséfa: Kovács Nagy Sándor,
Nagylak: Urbanics Kálmán,
Nagyatád: Nagyatádi Szabó István,
Szigetvár: Baria-Szabó József,
Kemecse: Kállay Tamás,
Kisvárd: Móser Ernő,
Nyírbátor: Erdőhegyi Lajos,
Fehérgyarmat: Gál Endre,
Hajdunánás: Hadházy Zsigmond,
Kápolna: Mayer János,
Jászládány: Nagy Emil,
Abádszalók: Gömbös Gyula,
Törökszentmiklós: Horánszky Dezső,
Nagykároly: Illés József,
Lengyeltölti: Gaál Gaszton,
Szegedi harmadik kerület: Koszó István.

Egységespártiak győzelme.

Gáya: Veres Ferenc 48 abszolút többséggel.
Gyula: dr. Lukács György 1766 szótöbbséggel.

Kunszentmárton: Kuna P. András 2776 szótöbbséggel.

Jászapáti: K. Pethes László 1922 szavazattal győzött Nagy Endre (egységespárti 68) és Pék Endre (pártonkívüli) 350 szavazatával szemben.

Nagykapos: Szabó Zoltán 96 szótöbbs. *Szentes:* Bugyi Antal 3030 szavazattal gróf Batthyány Tivadar (Függetlenségi) 1720 szavazatával szemben.

Sátoraljaújhely: Görgői István 2000 szótöbbséggel Kutkatalvy Miklóssal (Ker. ellenzék) szemben.

Sárospatak: Bessenyei Zenő 1000 szótöbbséggel.

Tokaj: Báró Márlot Ferdinánd 4693 abszolút szótöbbséggel.

Hatvan: Mikovényi Jenő 240 szótöbbséggel.
Garbócsbagdány: Fekete Lajos 200 szótöbbséggel.

Göncz: Hedry Lőrinc.

Nádudvar: Petry Pál 1944 szótöbbséggel.

Tiszalök: dr. Szabó Sándor 4324 szótöbbséggel.

Elek: Vásárhelyi Dezső 503 szótöbbséggel.
Gödöllő: Kaas Albert báró 2954 szótöbbséggel.

Biharkeresztes: Könyves Lajos 1666 szótöbbséggel.

Szalárd: Erdődi-Harrach Béla 925 szótöbbséggel.

Derecske: Zsilinszky Endre 652 szótöbbséggel.

Szolnok: Kenéz Béla 3599 szótöbbséggel.

Nyíregyháza: Kállay Tibor pénzügyminiszter 4870 szótöbbséggel.

Nagykálló: dr. Nánássy Endre 1022 szótöbbséggel.

Heves: Doboczkay Dezső 1313 szótöbbséggel.

Tiszajüred: Gráfi Jenő 2011 szótöbbséggel.

Eger: Nagy János 2492 szótöbbséggel.
Villány: Wild József 2000 szótöbbséggel.

Siklós: Simon János.
Battonya: Báró Urbán Péter 233 szótöbbséggel.

Mindszent: Szakács József 1400 szótöbbséggel Andaházy Kasnya Béla (Rassay-párt) ellen.

Kiskundorozsma: dr. Schandl Károly államtitkár 2349 szavazattal Takács József (szoc. dem.) 851 szavazatával szemben.

Mátészalka: Bartos Andor 1570 szótöbbséggel Gerencsér István (Haller-párt) ellen.

Gyöngyös: Pesty Pál 213 szótöbbséggel Hayppál István (egys. párt) és Lombos Alfréd (függetl.) ellen.

Paks: Erdélyi Aladár 2200 szótöbbséggel Fodor György (48-as kisgazda) és Taky Endre (egys. párt) ellen.

Kormánypárti képviselőt választottak még ezek a kerületek:

Csongrád: Schandl Károly 562 szótöbbséggel.

Patnok: Putnoki Móric 1100 szótöbbséggel.

Féled: Fáy Gyula 80 szótöbbséggel. Megválasztattak továbbá ugyancsak kormánypárti programmal:

Szepsi: ifj. Hedry Lőrinc,
Torna: Cseley Ferenc,

Nagyszalonta: dr. Berky Gyula,
Makó: Petrovics György,
Adony: Csengedy György,

Kunszentmárton: Kuna P. András,
Kiskunmajsa: Endre Zsigmond,
Lajosmizse: dabasi Halász Móric,

Szabadszállás: Szabó Balázs,
Törökbálint: Gschwindt Ernő,
Barcs: nagyatádi Szabó István,

Csurgó: dr. Éhn Kálmán,
Kaposmérő: Tankovich János,
Csenger: Szuchonyi Ferenc,

Törökkanizsa: Bodó János,
Királyhelmezt: Janka Károly,
Alberti: gróf Szapári Lajos,

Aszód: Patay Tibor,
Dunavecse: Platthy György,
Gyömrő: gróf Teleki Tibor,

Kalocsa: dr. Szabóky Jenő,
Mohács: Mirbach Antal báró pártonkív. 121 szótöbbséggel győzött Prakatur Tamás dr. egys. pártjával szemben.

(Folytatása jövő számunkban.)

„Hiszek egy Istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy Isteni Örök Igazságban.
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen!

József királyi herceg az elesett és rokkant hősök emlékünnepején.

Az elesett és rokkant hősök napját, június 4—5-ét az egész ország ünnepségek keretében üli meg. A fővárosban az ünnepség június 4-én a Szabadság-téren délelőtt 10 órakor tábori misével kezdődik. Úgy a tábori misén, mint az ünnepélyeken József királyi herceg öfensége is meg fog jelenni, hogy ezzel is emelje az ünnepség fényét és kimutassa nagyrabecsülését és háláját azok iránt, kik hazájukért életüket és testi épségüket áldozták.

Mi lesz a jóvátétellel?

Az ántánt, ha engedjük, le fogja nyúzni mind a hét bőrünket. Bolond is volna, ha nem tenné, mikor itt nálunk olyan nagy a gyáva meghunyászkodás.

Az utóbbi időben elhangzott kormány-nyilatkozatok ugyan arról akartak meggyőzni bennünket, hogy végre megkeményedett a magyar gerinc. Hallottunk kijelentéseket, amelyek szerint az ántánt tudomására hozta a magyar kormány, hogy mi, szegény agyonzsarolt magyarok egy fityinget se tudunk már jóvátenni, különben mi megyünk teljesen tönkre.

○ Meg úgy-e, mit is tegyünk mi jóvá? A magyar katona nem volt enyveskedt. Ami pusztítás történt ellenséges területeken, azt nagyobbára a mi szövetséges fegyvertársaink okozták. Mi magyarok ugyan édeskeveset hurcoltunk haza Szerbiából, Rómániából, Olaszországból, Franciaországból stb. De bennünket már akkor tönkretettek, amikor széjjeldarabolták ezeréves országunkat s ezzel minden kincsinktől megfosztottak bennünket.

Ennek tetejébe még Csonka-Magyarországot is megsarcolta milliárdok erejéig a bocskoros oláh.

(Mi tehát igazán nem fizethetünk jóvátételt, inkább nekünk volnának jogos milliárdos követeléseink.

Az utóbbi időben azonban történetelt valami! Mintha a kormány megsokalta volna a gerincességét s újra a gyáva meghunyászkodás köpenyébe bújt volna!

A napokban utaztunk s az állomásokon mindenütt gyönyörű szarvasmarhákkal teli vasúti kocsikak láttunk. Kérdőszókköndüstünkre az egyik marhahajcsársítól azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a kormány részére szállítanak s ezek a „jóvátételi” állatok. Ugyanily irányú felvilágosítást más oldalról is hallottunk.

Ezekután igazán kíváncsian várjuk, hogy a kormány gerinces kijelentései után, mi lesz a jóvátétellel?

FIAM SZÜLETÉSEKOR.

Késég, remény, zord izgalom
Üzte vad játékát velem...
Fehér ágyban küzdött remegve
Az asszony és a gyötrelmem.

Gyötrelmes, féltő és reméltő
Magasztos éjek éje lett...
Jézus, Urám, ki meghaltál a kereszten,
Adj az életnek — életet!

S mire a hajnal rózsaujjakkal
Biborra festé az eget:
Az élet élt és pihegett...

P. Jánossy Béla.

SZÉPIRODALOM.

A CSÖK.

Tiszta gyönyört nem akkor ad a csök,
Ha benne szenvedélyek árja lüktet,
Ha vad illékbe' fornak a csökök,
S a pernyi kéz rabbá tevő szívünket.

Tiszta gyönyört csak akkor ad a csök,
Ha megértők a szép arc pirulását,
Ha halk sóhajba' hatnak el a szökök,
S a csök zenéje édes, halk imádság...
Telegi Kálmár Béla.

A véres ajtók éjszakája.

lita: P. Hétyi Jeromos.

I.

Tűz támadt Hebrón hegyén.

Szírtes Arábiában vihar dühöngött. Szélvész nyargalt a hegyek között, eső csapkodta a földet és a sziklát. A patakok megáradva hőmpölyögtek le a völgyekbe. Sötét fellegek takarják az eget, amely olyan lett, mint a haragvó fölség. Egy egy villám cikázott ki a bakacsinos feketeségből és nyomában egymást követték a dörgések, melyeket a hegyek visszhangja félelmetes dübörgéssé változtatott...

Akárcsak itéletnapja lett volna...

Hőreb hegyét is csapkodja a vihar. Erősen küzködik nyájával egy természetes pásztor, hogy a barlangba terelje azokat. Szakállát, mely kezd deresedni, meg-meglengeti a szél, majd meg összekuszálva csapja széles mellére. Beérve a barlangba, míg nyája féltéken összehuzódott az üreg mélyén, ő kiült egy szikladarabra a bejáróhoz.

Belebámul a viharba. Arca melábus, szemei, mintha kutálnának valamit a messzeségben...

Egyszerre elállt a vihar. Kitisztult a látóhatár s a nyáj vidáman tódul kifelé a szabadba.

A pásztor meg csak egyre ott ül a sziklán s mindenről megfeledkezve bámul a messzeségbe...

Elynyújtott kiáltás hallatszik a Hőreben.

— Mó-ó-zes!

Az erdők és ligetek eltakarják a kiáltózt. Most még közelebről jön a hang:

— Mó-ó-zes!!

A pásztor felfigyel, mintha álomból ébredne s elindul a hang irányában. Most a kiáltó kibukkant a fák közül és siet föl a hegyoldalra. Mózes, a pásztor, a közeledőben ipára, jethró főpára ismer.

— Légy üdvözölve Jethró, édes Ciporámnak drága atyja!

— Áldott az Úr, ki téged és nyájamat épen tartta meg. Utánad jövek, elgyötörve szívem aggodalmaitól, mert a vész irtózatosa vala.

— Hála tenéked e szives jószágodért, te soha nem felejtetted a tiedet. Jó szivedért meg is áldott a Jehova. De engedj meg, bennem gyanú támad, hogy téged e retentő zivatarban nem gondok hoztak ide csupán.

— Jól gondolkodsz Mózes! Feddeni is akarlak hallatlan vakmerőségédért.

— Vakmerőségédért!

— Igen! Avagy nem tudod, hova vezetted a nyáját? A szent hegyre! Az Isten jelenté ki magát kegyeiben e hegyen. S eddig senki fia nem merde ide vezetni nyáját a Hőrebre. Csak te szentségtelenítetted meg e szent helyet? Embereim lélekszakadva jelentették ezt nekem s én nyugtalanságomban elhagytam hajlékomat, hogy a tomboló viharban inte siessek téged meginteni.

Mózes nem felelt, csak csüggedten hor-

gasztá le fejté. E hallgatás még jobban feltűzette Jethró.

— Hát te hallgatsz? Hallgatsz, mikor mentségedet várom? ... Mózes beszélj!

Mózes csak állt, mint a néma szobor.

— Tudj meg Mózes, hogy egy lépést sem teszek innen, míg meg nem nyitod kebledet. Eddig mindig zárkózott voltál. Nem tudlak megérteni... Már negyven esztendeje vagyunk együtt s te sohasem tártad föl előttem lelkedet... Emlékezzél csak vissza, mily rettegve jöttél, mint titokzatos idegen Madián földjére azon a napon, mikor megvédted leányomat, Ciporát, a pásztorfiuk illetlen támadásaitól ott a kútnál, melynél a nyájakat itatják. Én örömmel s hálálkodva siettem feléd, házamba vezettelek, nyájam őrzésére fölfogadtalak, később Ciporámat is neked adtam ajándék és alkupénz nélkül. Amióta a házamnál vagy, az Isten áldása bőven száll házamra és jószágainkra... De azért még sem lehetek nyugodt... Mózes, nekéd titkaid vannak! Azt sem tudom, nem is kutatom, hol, merre születél, miért hagytad oda Egyiptom termékeny földjét? Madián hegyei közé menekültél — talán valami gazlett miatt?... Sok kétség mardos s már arra is gondoltam, hogy titokban bálványokat imádsz, mert hát a szent Hőrebre mertél lépni a nyájjal...

Mózes izgatottan hallgatta a sok szemrehányást. Küzködött magával, hogy nyugodtnak lássék, de a végén elszabadult benne a düh.

— Mit?! ... Hogy én bálványokat imádkozok?! ... Es te mondd ezt nekem, Jethró?! Átok reám, ha bálványimádó vagyok! De átok reád is, ha megegyeszer ezt szemembe mondd! Hah! ... Távozzál Jethró, dühös vagyok, még kárt találnék tenni benned! ...

Szemeit előntötte a vér, a keble zihált s szakállát tépve vadul szaladgált a hegy oldalán. Jethró ámulva nézett rajta végig. Majd leült egy sziklára és keservesen zokogott. Mózes hirtelen megállt, lábai szinte a földbe gyökereztek. A szilajság egyszerre kiszaladt a lelkéből. Odarohant zokogó ipához s mint a gyermek, könnyörgött neki.

— Jó atyám, bocsáss meg! Tiszteletlen voltam! Durva voltam! Hálátlan voltam! Szégyenlem nagyon! Bocsáss meg, én mindent föltárok előtted, jó atyám!

Megragadta Jethró kezét s csókokkal halmozá el azt. Jethró megsajnálta a melábus embert s szívből megbocsátott neki. Maga mellé tiltette Mózeset a sziklára s várta, hogy ez föltárja előtte eddig feltéve őrzött múltját.

— Óh jó Atyám, nagyon is megkínzott, gyötrelmekkel teli az én szívem, az én lelkem! Sok a bánatom s még jobban fáj az, hogy eddig mit sem mondhattam el szívem keserűségéből. Nem akartalak terhelni benneteket, hisz oly jók voltatok hozzám...

Mózes könnyeket törtült ki szemeiből. Jethró megindulva hallgatta őt.

— Izrael nemzetségéből származom. Izrael ivadéka a főséges Jehova választott népe. Nem vagyunk mi bálványimádók, Jehovát imádjuk, az egy igaz Istent, ki nagyon szerette nemzetünket. Atyám Amrával, anyám pedig Jethábed. Lévi volt őszim, a nagy Jákobnak fia. De ők nem áldhatták a napot, melyen nekik a Gózszen legelőiben gazdag földjén fiuk született. Gózszen földjét Appiánus Amasis fáraó ajándékozta népemnek, mert kedvelte Jákob fiát, a hozzá hű Józsefet. A mostani fáraó azonban nem szívelheti Izrael népet, mert nagyon elszaporodott és fél esetleges hatalmától. Kegyetlenségében annyira menti, hogy minden újszülött fiúgyermeket a Nilusba dobátott. Így feküdtem már én magam is gyékénykosárban

a Nilus szélén s nővérem szorongva lesté, mikor fognak a habok engem is elnyelni. De Jehova, kinek szent neve legyen áldott, megkönyörült rajtam. Épp akkor jött arra a fáraó leánya, Thermuthis. Kifogatót a vízből, átadott nővéremnek, keresne szoptatót a kisdédnek és ha majd növekedni fog a gyermek, hozza fel a fejedelmi udvarba. Így kerültem vissza édes anyámhoz. Felnövekedvén, bekerültem a fáraó udvarába. Hirnevés tudósok magyarázták előttem Egyiptus tudományait. De a fejedelmi udvar vakító csillogása közt is, a hízlekedések varázsgözeiben, szivem Jehováért hűv tüzelt loboga, s bár a választott nép kebeléből kiszakaszta valék, lelkem annak javát mindig óhajította. A fáraó pedig ezalatt kinező népem, hogy elgyöngítse. Vaspálcával hajtatót a legterhebb munkára. Te, puszták lakója, ki itt békében imádkozol Istenedet, Ammont, el sem tudod képzelni, mennyit kellett fájnomnak szenvedni. Ha láttad volna a fáraó virágzó városait, aranytól csillogó templomait, az óriási gúllakat, obeliszkeket, úgy el tudnád képzelni azt a sok könnyet és szenvedést, mit így csak homályosan sejtessz. A munkafelügyelők ostorai szüntől nélkül suhogtak Izrael fiainak hátán. Egyszer az est szürkületében láték egy ilyen emberi szörnyet, amint kinezott egy sok magzatú atyát. Föllázdát bennem a vér! Jehova ülj a gyilkost! — mondtam magamban — s bőszt áll a vérontásért. S szinte Ő kiálta ki lelkemből: Öld meg e gyilkost! Megoldtem s testét elástam a homokban. Megsajnáltam népem s eszembe jutott a Jehova ígérete, hogy Izrael fiait elvezeti az ígért földjére. Óh, mint óhajítottam volna népem vezére lenni a szabadságra. De ők nem értettek meg. A szabadságban nagyon is meghunyászkodottá lettek. Ellenem törtek úgy, hogy a fáraó haragja elől kénytelen voltam elmenekülni. Azóta itt vagyok köztetek, nap-nap után sóvárogva várom a szabadság jelét, de Jehova nem ad jelt. Ez az, ami búskomorrá tesz. Most már tudod multamat, itélj fölöttem.

Mózes elhallgatott. Jethró nagynehezen megszólalt.

— A hosszú hallgatás után borzasztó dolgokat kell hallanom föléd óh Mózes! De Jehova sugallta neked, amit tettél, ki életnek és halálnak Ura. Légy tehát nyugodt, Ő most sem fog elhagyni. De távozom. Elbeszélésed mély nyomokat hagyott a lelkemben, nyugalomra van szükségem. Járak egyet a ligetben, hogy megnyugodva térve haza, otthon semmitse sejtsek lelki fölülmúlásomból. Áldott légy Mózes, áldjon meg a te Jehová! Ezentúl még jobban szeretlek.

Jethró eltávozott.

Mózes borongó kedéllyel nézett utána. Lelke kissé megkönnyebbült, mert félve őrzött titkát végre bizalmasan föltárhatta s megértésre talált.

A nap kezdett lenyugodni. Biborvörös korongja ott lebegett a hegyek ormain. Mózes egy ideig belebámult a nap biborvörösébe s megint eszébe jutott a szenvedések tűzpróbája ott Egyiptus földjén.

— Óh Uram! kiáltott fel térdre omolva s karjait kitarva az ég felé. Tekintetével Jehovát kereste, majd fáradtan konyult le feje pástörbofjára.

— Óh Jehova, még meddig?! Könyörülj rajtunk! Bűnösök vagyunk! De Te jószágos Atyánk vagy, ne felejtisd el ígéréteidet!...

Mózes soká volt így elmerülve fájó érzéseibe. Lassan föleszmélt s kezdé összegyűjteni nyáját. A nap már lebukott a hegyek mögé s csak vörvörös ágya volt még látható.

De ime! Egyszerre kigyullad az egyik

caipkebokor, a lángok sűrűn csapnak fölfelé. A nyáj félénken bújik össze. Mózes is figyelmes lesz a szokatlan látványra. Nézi-nézi az ég bokrot, az csak ég, de el nem ég. Zöldje sértetlen marad. A lángok fölszállnak, majd megint leereszkednek. No hát ilyen csodát bizd még nem látott. Föltámad benne a kíváncsiság. Még a lángok is szinte huzzák.

Elindul az ég bokor felé. Amint közeledik, lelkeirázó hang dörgeti meg a léget.

— Mózes! Ide ne merj közelíteni! Vessd le előbb lábaidról a sarut, mert a hely, melyen állasz, szent!

Mózes zavart gyorsasággal oldá le saruit s meztitb közeledett a bokorhoz. A hang újból megremegette.

— Én szólok hozzád, atyáid Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene!

Mózes szent félelemmel omlott le a földre s eltemeté arcát a fűben. Nem mert az Istenre nézni. Lelkét titokteljes sejtések lepték meg s a boldogságtól majd megésmisült.

— Láttam Egyiptomban népem nyomorúságát és hallottam kiáltásait azok keménysége miatt, kik a munkára ügyelnek. És tudván népem fájdalmát, leszállottam, hogy megszabadítsam őt az egyiptomiak kezeiből és kivigye az azon földről jó és tágas földre, mely tejfel, mézzel foly, a kananeusok és heteusok, az amorreusok és ferezeusok, a hevezeusok és jebzeusok helyeire. És én téged küldelek Fáraóhoz, hogy kivezessd népem, Izrael fiait Egyiptomból.

Mózes érzé, hogy legszentebb vágya meg teljesítésbe, de még sohasem fölött szemébe a feladat nehézsége, mint épp most. Remegve bár, de mégis kifejezte aggodalmait a hatalmas Jehova előtt.

— Ki vagyok én, Uram, hogy a hatalmas Fáraóhoz menjek és kihozzam Izrael fiait Egyiptomból?

Az Úr kegyesen szólt:

— Én csodák által leszek segítségredre, ne félj! És miként én küldelek ki mostan tégedet, ti nekem oly bizonnyal fogtok hálááldozatot gyujtani e szent hegy bércein.

— De, Uram, századok folytak le, mióta néped Egyiptomban lakik s ott idegen isteneket látott tisztelni, nem Tégedet. Mit mondjak tehát nekik, ki küldé hozzájuk?

— Én vagyok, aki vagyok. Így szólj Izrael fiainak: Aki vagyon, az küldött hozzátok, az Ábrahámnak Istene, az Izsák Istene, a Jákob Istene. S ezt Jehova üzeni nekik s ez lesz a nevem minden időre. Vidd meg ezt a népek s azután menj be a nép vezéreivel. Fáraó királyi székéhez s kívánd népem elbocsátását. És mondd neki: A zsidók Ura Istene hívott minket; háromnap járóföldre elmegyünk a pusztába, hogy áldozzunk a mi Urunknak Istenünknek... De én tudom, hogy az egyiptomi király nem bocsát el titeket, de akkor majd csapásokat mérek rá és egész népére te áltaid és akkor elbocsát benneteket. És akkor gazdag adományokat is vesztel azon föld lakóitól, hogy ne menjetek üresen s ez pótlásul lesz a sok sanyargatásért.

Mint hogy Mózes még mindig kételkedett, Jehova megparancsolta Mózesnek, dobja földre a botját s az legott kigyóvá változott s az Úr parancsára mikor megfogta a kigyót, az ismét bottá változott. Majd fehér poklosság lepte el kezét s alig hogy kihúzta kebléből, ismét egészséges volt az. És akkor így szólt Mózeshez a Jehova:

— Ime, láttad hatalmamat, ezt cselekedt előttek és ha mégsem hinnének benned, meríts a Nilus vízből és öntsd azt a homokra s akkor amit merítesz a folyóból, az mind vér lesz.

Mózesnek még volt egy kifogása, az, hogy nehézbeszédű s arra kérte a Jehovát, küldend inkább a megígért Megváltót Egyiptom földrére. Erre a Jehova megfeddette Mózes.

— Balgatag! Ki adott nyelvet az embernek? — téd, amit mondtam s ne merészkedj a kárpitot, mellyel a jövőt elfödtem kíváncsi emberi tekintetek elől, fölírántani. De hogy semmit ne félj, melléd rendelem Áront, a te levita atyádfiát. Ő elibéd fog jönni s beszélni fog helyetted, te pedig hatalmammal kölcsönözz erői szavaikat. Indulj tehát! Fogd a pálcát s hordozd Jehova dicsőségére.

A csodás láng most egy utolsó lobbant s misztikus fényt borított a földre görnyedt Mózes fölé. Utána sötétség, az alkony sötétje fektűt a Hóbrebe. Mózes fölcsodott kábultságából s kezdte összeszedni gondolatait.

— Álom volt-e ez vagy boldog valóság? Igazán titokt. volna a szabadság órája? ... Beteljesültek volna epeztő vágyaim? ... Ime, a bokor, egészen ép, pedig az előbb még hogy égett! ... Vagy csak a szemeim kápráztak? ... Nem, nem, égett a bokor s ime még saruit is itt hevernek, melyeket a dörgő figyelmeztetésre oldottam le lábaimról... A botom meg kigyóvá változott. Így ni! ...

Eldobta a botot s az egyszerre kigyózni kezdett. Iszonyodva kapta föl a földről s most már teljes tudatában isteni küldetésének, boldogan bíté föl saruit, hogy hazaterelje nyáját.

Holdvilágos éjszaka volt. Lassan csamogtak a juhok. Andalogva imbolygott utánuk a hold szelid fényében Mózes hatalmas alakja. A lágy esti szellő simogatta köntösét, játszott hosszú szakállával... Gondolataiban már búcsuzott Jethró ipától, ki áldását fogja reá adni és Ciporájára, meg kicsi fiára, Herzonra... Azután gyorsan felpakkolnak a szamarakra és nekivág szeretteivel a holdvilágos éjnek, mert Jehova parancsa nem tőr halasztást.

II.

Fáraónak országában bárányokat ölnek.

Vigan patogtatták a szivtelen felügyelők ostorait a munka alatt görnyedő zsidók hátán.

— Munkára! ... Hej, mit lustálkodtok?! Amióta az a jött-ment Mózes szembe mert szállani a dicső fáraóval s bübáj tudásával a vizet vérré változtatta, megsaporította az undok békákat és fullánkfos férgeket varázsolta elő a föld porából, azóta nem lehet e gaz néppel birni! ...

— Piff! Puff! — hatalmas suhagással csaptak le a korbácsok.

A zsidók meggörnyedve, kintől vonagló testtel dolgoztak s nyögő sóhajaik betölték a léget. Ha némelyik ellassudott a munkában, már ott táncolt a hátán a korbács.

— Piff! Puff! Százszáma visszafizetjük nektek a csapásokat gazember zsidái! ... Munkára! Még mindig mi vagyunk az urak! Piff! ... Puff! ... Puff! ... Netek kamatosul! Itt a kamat a marhavészért! ... Ez meg a mérges férgekért! ... Csihi! ... Csihi! ... Piff! ... Piff! ... Paff! ... Így potyogott a jégeső is! ...

A rabszolgamunkát végző zsidók hátából kiserkent a vér. Szivszaggató jajgatások tölték be a léget.

A nap erősen tűzött le a földre.

Dél volt.

Már reggeltől húzták az igát a tikkasztó hőségben. Sokan összeestek. De a felügyelők annál serényebben osztogatták az ütlegeket.

— Pusztuljatok el kutyák, de ma nem kaptok pihenőt! A munkára! ... Hajrá! Piff! Puff! ...

Az egész nép feljajdult... A másik perc-

ben a nap egyszerre elsötétedett. Koromfekete éjszaka lett. Egyik ember nem láthatta a másikat. A sötétségbe belevegült a zsidók hálaéneke, mely túnyomta a felgyűlők durva káromkodásait, mikor ez a kilencedik csapás beállt. A zsidókat az Úr elvezette hajlékaikba.

Mózes és Áron nemrég hagyták el a fáraó palotáját, mert a büszke uraikodó kikergette őket s épp futárokat akarít meneszteni a munkatelepekre, hogy ezúttal még jobban kinozzák a zsidókat, mikor hirtelen beállt a háromnapos koromsötét éjszaka.

Fáraó népe vastag sötétségben rettegett, míg Gózsom földjén vidáman mosolygott a nap. Az egyiptomiak hiába próbálták világosságot gyújtani. Hideg gőz volt az összetömrült sűrű feketeség s koporsók penészszaga terjengett mindenfelé.

Fáraó kétségbeesve szalagált volna termeiben, de lépten-nyomon felbukfencezett s ide-oda tapogatódzva és friss levegő után kapkodva, toporzékolt dühében. Lelkiismeretét iszonyu kín mardosta... Ott kísértettek körülötte mindazok lelkei, kiket kegyetlenségével a másvilágra küldött.

A sötétségbe kénkőszek tüzlángok potyogtak, melyeket dühös szelek kergettek ide s tova, mint megannyi rémes kísértet. Veszett dübörgések, majd fenevadak ordításai hallatszottak. A nekiszabadult szelek rémesen fűtyöltek, majd meg úgy sűvítettek, mintha az alvilág minden gonosz hatalma kiszabadult volna...

A nép ereiben a rémülettől megfagyott a vér. Odavonszolták magukat a fáraó palotája elé s fenyegetődzve követelték tőle, hogy bocssássa el a zsidókat. A palotából pedig a fáraó kétségbeesett sikoltásai hallatszottak, amint Mózes után kiabált.

Hozzátok ide Mózes!... Mózes!! Mő-ózes!! Könyörülj rajtunk!! E sötétség gonoszabb mindennél!!! Hej! Rohadt szolgabanda! Merre vagytok? Felakasztatlak benneteket, ha rögtön ide nem hozzátok Mózes!...

Mózes egyszerre csak megállott a sötétben a fáraó előtt.

— Hívtál, itt vagyok. Mit kívánsz?

— Vedd le róluik ez örületbe kergető sötétséget, mert mindnyájan belepusztulunk!

— Elbocsátd-e népemet?

— El, el! Csak menjetek minél előbb! Már ne is látnálak benneteket!!

Mózes most harsány hangon parancsola:

— Szünj meg sötétség! Adj helyet a nap világosságának!

Világosság lett egyszerre. A nép mindenfelé örömrivalgásban tört ki. Fáraó is örült volna a világosságnak, de Mózes jelenléte ingerelte.

— Pusztulj most már színeim elől átkozott bűbajos, s menj hitvány népeddel, amerre akarsz. De marháitokat itt hagyjátok!

— Nem úgy fáraó! A marháinkat is elvisszük! Legyen kárpótlásunk a sok szenvedésért. Meg nem tudjuk, milyen áldozatot, véreset-e, vagy vérnélkülit kér tőlünk Jehova!

— Undok csaló! Nem az áldozat, de a zsarolás jár az eszedben! Pusztuljatok, de jaj nektek, ha bármit is magatokkal meretek vinni!

— Jól van fáraó! Ma éjjel minden első szülött emberben és állatban elpusztul Egyiptom földjén.

Ezeket mondva, otthagya a fáraót dühében, s népéhez sietett. Kiadta parancsba, hogy minden háznál öljenek le egy-egy bárányt családjuk szerint. A bárány hiba nélkül legyen, him, és esztendő.

Fáraó birodalmában Gózsom földjén Nisan tizenhetedik napján folyt a bárányok vére,

mellyel Mózes parancsa szerint bekenték az ajtók fáját és küszöbét.

Mózes és Áron körüljárt a nép között, rendeleteket osztva.

— Ugy, csak jól kenjétek be vérrel az ajtókat, hogy az öldöklő angyal ide ne tévedjen köztük... A bárányt egészben süsseték meg, s amikor beáll a véres ajtók éjszakája, mindenki házában legyen... Legyetek felöltözve útra készen, a bot kezeletben legyen, s állva egyétek a bárányt, sietve, mert ez éjjel lesz szabadulástok... A maradékot pedig egészetek el... Jehova üzeni ezt nektek... Csak jól kenjétek be vérrel az ajtókat...

A nép sürgött-forgott Mózes rendelkezéseire, s estefelől már az összes ajtók bárányvértől piroslottak Gózsom földjén. A tűzhelyen sült a bárány, a zsidók benn voltak házaikban, érteik, marháik összegyűjtve, ők maguk útra készen ott állottak asztalaik körül...

A nap lenyugodott. Egyszerre sötétség borítá a földet. Fáraó birodalmában lepihentek az emberek. Gózsom földjén pedig ekkor tálaták föl a sült bárányt...

Dörgés reszkedte meg a levegőt, hatalmas villám csapott le az égből Egyiptom följére. A villámás nyomán földre szállott az öldöklő angyal lebegő, kuszált hajjal, irtózatoss tekintettel, s kezében ott villogott az öldöklő fegyver... Végig száguldott Gózsom földjén. Hatalmas szélvész döngötte meg ekkor a zsidók ajtóit. Mindnyájan félve suttogták egymás fülébe:

— Most rohan az öldöklő vész Egyiptom első szülötteire...

Egyiptom első szülöttei hullottak, a zsidók pedig nyugodtan ették véres ajtók mögött a bárányt.

Mózes és Áron is ette...

Hallják ők is a rohanó szélvészt, s erre mindketten leborulnak imádni a fölséges Jehovát...

Mózes, a nép vezére, a Jehova küldötte, imádkozik... Imádkozik a véres ajtók éjszakájában, s lelke előtt megnyílik a messze jövőndő...

...Látja népét vándorlásában... Látja a próféták korszakában. Lelkébe száll Izaiás látinoki ihlettsége, s lát, megsejt csodás dolgokat... Látja a megígért Megváltót, az igazi áldozatbárányt, ki önmagát áldozza fel a keresztfán... Látja is őt a Golgotán... Ott is sötétség borítja a fáját, a föld dübörgése rázza meg a léget. S a sötétségbe lát bevilágítani egy halálsápadt testet, mely kereszten függ a Golgota magaslatán. S a keresztről piros vér csöpög alá. Rácsöpög emberi lelkekre, kik megtisztulnak tőle, s nincs fölöttük hatalma az öldöklő szellemnek... Csakhogy e lelkek már nem a zsidók, nem a választott nép lelkei... Ők megtagadták, megfeszítették a Megváltót, s ezért a pünkösdű szél, mely tüzes nyelveket hullat az apostolok lelkébe, a megátalkodott zsidó népet elszakítja a Jehovától. Nem választott nép többé, széjjel szóródik az egész világon, s a befogadó nemzetek átka lesz...

Mózes ezek láttára megremeg, s kétségbeesés környékezi a lelkét. De most a Jehova hangját hallja lelkében megcsendülni: Mózes! Megmutattam neked a jövőndöt, hogy majdan, az ítélet napján, tanuskodhass e nép ellen. Most még az én választott népem, ígéreteim őrzője. Te látod, mily nyomorúságból vezetem ki most is e népet! A világ urává tenném, ha mindenben követné szavamat. De az igazi üdvösség idején megátalkodott les, s ettől kezdve népek átka les. A világ fölötti uralom pedig, az elbizakodott zsidó nemzeti gögében táplálva, mint emészto, de soha ki nem elégtűlő vágy fog úlni a lelkükben...

Mózes kábultan bukkott a földre. Érezte, hogy nehéz sors vezérnek lenni, de a parancs szent, s teljesíteni kell!

Erősen megzörgettek Mózes ajtóit.

— Mózes! Mózes!! A fáraó üzeni, vezess ki hamar a népet Egyiptomból minden marháival együtt, mert mindnyájan elpusztulunk ez éjjel, ha itt maradtok! Mózes! Vezess ki a népet!!

Mózes fölésmélt, s kiment Áronnal a véres ajtók éjszakájába.

HIREK.

„Csonka Magyarország — nem ország,
Égész Magyarország — mennyország!”

Lapunk kedves olvasóinak, barátainak, úgyszintén Szövetségünk minden egyes tagjának kellemes pünkösdű ünnepeket kívánunk.

Lapunk legközelebbi száma június 9-én jelenik meg.

— József Ferenc kir. herceg és társainak 10 éves találkozója. Rendkívül intim keretekben folyt le hétfőn délelőtt József dr. királyi hercegnek és társainak 10 éves értelességi találkozója a budapesti kir. egyetemi kat. főgimnáziumban. Az ünnepélyt szentmise előzte meg. A mise után az ifjuság zászló alatt vonult a Ferenc József nevelőintézet dísztermébe, ahol előkelő közönség előtt Üstely Ferenc üdvözölte a kir. herceget és társait. A beszéd után a kir. herceg mondott köszönetet az intézet tanári testületének. A zajos tapsal fogadott beszéd után Szögyény Ferenc, az intézet volt kormányzója mondott üdvözölőbeszédet. A lélekemelő ünnepély a himnusszal ért véget. Az iskolatársak részben alapítványokkal, részben hősi halált halt társaik emlékének táblával történő megörökítésével fejezték ki hálájukat az intézet iránt.

— A magyar-cseh-osztrák közös határ hivatalos megjelölése. Pozsonyban jelentik: A Narodni Listy jelentése szerint most kellett volna követ megjelölni azt a csücsköt, ahol a magyar, cseh és osztrák határ a trianoni béke értelmében egymással találkozik. Ez a cseh lapok szerint a Jenikov-féle majorság fölött van. A határkö kijelölt helyén megjelentek a magyar-cseh és az osztrák-cseh bizottság tagjai, de nem jelent meg a magyar-osztrák bizottság, melyet Sopron felől vártak. A határkö három oldalú piramis, melynek oldalaira a három állam címere van ráfestve. A határokat véglegesen csak az osztrák-cseh határon jelölték meg, míg a magyar-cseh határ véglegesen megjelölve nincs.

— Lloyd George a német-orosz katonai egyezségről. A Wolff-ügynökség jelenti: Lloyd George miniszterelnök az elsőhétben arra a kérdésre, vajjon a kormányának van-e oka arra a föltevére, hogy a német és szovjetkormány közt katonai egyezség jött létre, azt felelte, hogy ebben az irányban nyomozásokat végeztek, ő azonban legnagyobb sajnálatára még nem kapott értesítést.

— Páris népe a béke mellett tüntetett. A Wolff-ügynökség jelenti: Az emberi jogok ligája tegnap este béketüntétést rendezett. Idegen országok képviselői is részt vettek ebben, a többi között Németországé is. A németek nevében a berlini Kusnitzki mondott beszédet. Előtte Portugália, Spanyolország, Norvégia, Görögország, Örményország, Bulgária és Kína képviselői beszéltek. Mac Sauguier, aki a közönség körében jelen volt, szintén szót emelt. Nyomatékosan sikra szállott a népek kibékülése mellett. Ebben az értelemben fogadták el a napirendet.

— **A londoni követünk átadta megbízólevelét.** Londonból jelentik: Szapáry gróf londoni magyar követ hétfőn kihallgatáson volt György királynál és a szokásos szertartással átadta megbízólevelét.

— **Julius eisejére összehívják az első ir parlamentet.** Az ideiglenes ir kormány ma éjjel rendeletet adott ki, melyben az első ir parlamentet Julius eisejére Dublinba összehívja.

— **Ma végződött be Rómában a eucharisztikus kongresszus.** Ma végződött a Szent Péter templomban a nemzetközi eucharisztikus kongresszus. Tizenegy óra körül szentmise és a sokaság üdvölgzése között lépett a pápa a templomba. A Hitvallás oltáránál a Szentatyát elhagyta a sedia gestatoria-t és elkezdte a Te Deumot. Utána áldást osztott.

— **Oroszország nem szállítja le a hadsereg létszámát.** Moszkvai távirat szerint a központi végrehajtóbizottság elfogadott egy indítványt, amely kijelenti, hogy a hadsereg létszámát nem szállíthatja le, mert a génuai konferenciának nem sikerült a szovjet-kormány s a többi kormány közti viszonyt rendezni.

— **Tizenkétezer waggon szén a közalkalmazottaknak.** A kormány a közalkalmazottak szén szükségletének biztosítására a francia szénbányák igazgatóságánál lekötött kétezer waggon saarvidéki szenet és tízezer waggonra opcióit szerzett. A szén szállítási ügyében tegnap értekezlet volt a közlekedési miniszteriumban. A szén az idén a tavaszi 105 francia frankkal szemben csak 65 frankba kerül tonnáként.

— **Elfogták a pokolgépes merénylőt egyik tettesét?** Tegnap futár érkezett Budapestre Szabadkáról, ki magával hozta a Bácsmezei Napló május 28-iki számát. A lap tudósítása szerint a budapesti pokolgépes merénylőt egyik tettesét, Balla Gézát a szabadkai helyettes rendőrkapitány, Jovanovits Vászó, Szabadka utcáján felismerte és letartóztatta. Balla beismerő vallomást tett, de büntetését nem nevezte meg. A budapesti rendőrség ez ügyben érintkezésbe lépett a jugoszláv rendőrhatalmakkal.

— **Két évvel meghosszabbították az amerikai bevándorlási törvény érvényét.** A Budapesten székelő amerikai konzulátus értesítést küldött hozzánk, amelyben tudatja, hogy az Egyesült Államok területére vonatkozó idegen-bevándorlási törvény érvényét július 1-től további két évre meghosszabbították. Az egyes országokra nézve megszabott bevándorlási létszám még módosulni fog, ez a változás azonban nem okoz majd lényeges eltéréseket. Az Amerikába szóló útlevelek láttamozását június 1-én fogja újból megkezdeni az amerikai konzulátus és egyelőre csupán azokat a feleket fogadják, akiknek birtokában még fel nem használt, érvényes láttamozás (vizum) van.

— **Lipsében elítéltek egy kémkedő orosz hercegnőt.** Lipséből jelentik: A birodalmi törvényszék Szkapovszkaja Helén orosz hercegnő pörét tárgyalta, akit katonai titkok kikémlelésével vádoltak. A hercegnő a tárgyalás végéig tagadott, a bíróság azonban a bizonyítékok alapján mégis elítélte. Szkapovszkaja hercegnő másfél esztendőig fog ülni a lipscei fogházban.

— **Kézrekerült gyilkosok.** Múlt esztendőben a vásárhelyi határban meggyilkolva találták az öreg Szöllösy-házaspárt. Nemrég a szegedi rendőrség lopás miatt letartóztatta Égető Imre bérleségényt s vallatása során kiderült, hogy a bestialis gyilkosságot ő követte el két fivérével együtt. Zombory János vizsgálóbíró rövidesen befejezi a vizsgálatot s a tetteseket átadja a szegedi törvényszéknek.

— **Tilokzatos gyilkosság Kőbánya határában.** Május 27-én a hajnali órákban Kőbánya határában egy arra cirkáló rendőr az Albertirsai út mentén borzalmosan összeroncsolt holttestet talált. A rendőr nyomban jelentést tett a főkapitányságon, honnan vizsgáló-bizottság szállt ki a helyszínére, mely megállapította, hogy rablógyilkosság történt. Az áldozat Reznay Sándor 31 éves gyári munkás. A gyilkosok kövekkel verték agyon áldozatukat. A tettesek után a nyomozás erősen folyik.

— **Lezuhant egy személyszállító repülőgép.** Strassburgból jelentik: Egy utas-repülőgép vasárnap délután, közvetlen azután, hogy utralett, lezuhant. A repülőgép utasai, pilótája és szerelője súlyosan megsebesültek.

— **Két embert megölt a kézigránát.** Mint lapunkkal tudják *Diósgyőr*-ből, a közlekedő Nyírjes-telepen megrendülő szerencsétlenség történt. Pellacsik János ottani lakos ócskavasak között kézigránátot is vásárolt, amellyel 20 esztendő Géza nevű fia játszani kezdett. Édesanyja oda ment hozzá, hogy kivegye a kezéből a robbanószerszámot, de a gránát abban a pillanatban működésbe jött és szilánkjai úgy Pellacsiknének, mint Pellacsik Gézát azonnal holtra zúzták.

— **Az orosz éhhalál.** Jassy-i jelentések szerint a Dnyeszteren túlról érkezett utasok szerint az éhínség már Odessa városában is rettenetes méreteket ölt. A Terelipi nevű városrész olyan, mint a temető. Az éhség miatt meghalt emberek holttestét a hatóságok rendeletére a családok a járdára hosszú sorban fektetik, reggelenkint s este gyűjtő-kocsikkal viszik a temetőbe. Naponta 50—100 ember hal meg az éhségtől. A környéken a kolera ijesztő mértéket ölt.

— **Mérgezett bajonettal szurta meg haragosának fiát.** Háromfa somogy megyei községben teljesített szolgálatot egy fiatal katonája, aki régebbi idő óta haragosban volt Kugler gazdálkodóval. A napokban a katonája a gazdának a fiát bajonettjével combon szurta, amit a fiu nem tartott súlyosnak. Nyolc nap múlva azonban állapota válságosra fordult. Eppen ebben az időben volt Barcsón a bérálás s a gyereket kocsin vitték be. Rott Nándor megyéspüspök meg is bérálta a fiut, aki a szertartás alatt ült. Alig, hogy hozzáért, nehéz kinok fogták el és rövidesen kiszívenvedett. Az orvosok megalapították, hogy a bajonett, amellyel megszurta, meg volt mérgezve.

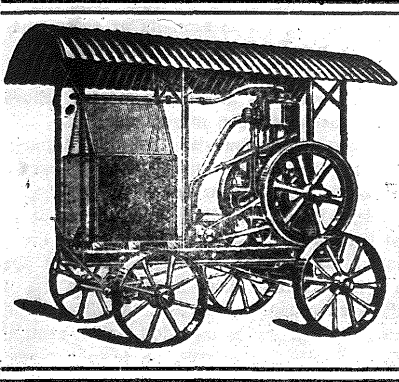
ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET Rt.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, elfogad olcsó díjtelekekkel és kedvező feltételekkel tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréses-lopás biztosításokat, élet- és népbiztosításokat.

Más társaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át.

Igazgatóság:

Budapesten, IV., Fővám-tér 2., félelem.
Főkirendeltségi székhelyek: Budapest, Győr, Békéscsaba.
Kirendeltségek: Szombathely, Kaposvár, Székesfehérvár, Szeged, Esztergom, Kiskunfélegyháza, Nyíregyháza, Eger, Czegled, Kecskemét és Pápa.

Szerkesztői üzenetek.

H. K., Pápa. Azt kérdezi, olvastuk-e a *Dunántúli Nép* keddi számának piszkos fürmedvényét? Olvastuk s fölötté sajnálkozni tudunk azon a sok toliszáron, amelyet hasonló fürmedvények alkalmával bizonyos egyének elrághattak, míg végre izléstelen és piszkos támadásba fullt bele köznapias lelkük silány törekvése. Szót sem érdemel az egész tövöltés, legföljebb megkocozza a már kívánatos esőt. Meude-mondákra nem lehet építeni, aki arra épít, az csak ömagát leplezi le. A *Dunántúli Nép* nem tudja igazi természetét megtagadni. Azt szokták mondani: bolond libbó! bolond szél fúj. Ha ilyenben lelik a kedvüket, hát csak vigadoznak. Komoly úri emberek csak sajnálkoznak fognak fölöttük. A visszhangok fölötti azonban megvizsgálhatnák magukat, mert félt, hogyha így folytatják a szellemeskedést, melyet bizonyára nem a thányi visszhangtól sajátítottak el, nagyon is közeli vonatkozásba kerülhetnek a bizonyos bárszonyyereggel. A jövő különben majd mindent beigazol, addig pedig a nagyon is vitelkedő *Dunántúli Nép* sepején a maga ajtaja előtt és Fábán, meg Varga urakkal vitakozzon a „szintiszta”, havi 20.000 koronás politikai meggyőződésről. S akkor majd rájöhetnek arra, hogy ki az elküldött mór és a kifacsart citrom. Mit erőlködnek? Egyszer már megüzentük nekik, hogy a saját címeiket ne osztogassák másnak. De úgy látszik nem értik meg a józan tanácsot. Elfőlt és még sok más fölött érezzenek lelkiismeret-furdalást.

S. Gy., Székesfehérvár. Még nem kaptuk meg. Lehes sorait köszönjük. Mi nem fogunk dobszóra veret. A küzdelmet gerincesen álljuk.

P. F., Pápa. Köszönjük. Más oldalról is kaptunk már információt. Alkalmadtán fel fogjuk használni. Üdv.

V. K., Nagykanizsa. Köszöntünk otthonodban. Dacára, hogy „Piátó emberei” marnak, de mi lelkesen, megalkuvás nélkül dolgozunk a keresztény Magyarországért. Üdv.

Egy csóti választó. Sorait megkaptuk. Elitéljük az esetet s önnök teljes mértékben igazat adunk sorai után, de az esetet még sem közölhetjük, mert lapunk keresztény irányu nem enged meg, hogy az illetőt meghurcoljuk. Tévedni emberi dolog. Csunya dolog a vaslasztás, mert szinte megvadítja az embereket. Esetleg más úton szerezen elégtételt.

Laptulajdonos: Zsilavy Sándor.

Pápa, 1922 Főiskolai könyvnyomda.

Asztalossegéd

kerestetik. Egy asztalossegéd, aki az épület- és butornunkát önállóan végzi, állandóan munkára azonnal beléphet, Nemesgulácson, Zalamegyében, Sutár Jenő asztalosnál. Fizetés megegyezés szerint.

Eladó ház.

Szigligeten, Zalamegyében eladó 1 szoba, 1 konyha, 1 iszálló, 1 pajta, 2 udvarral bíró ház, mely gazdálkodásra igen alkalmas, esetleg üzlet-helyiségrek is elegendő. Érdeklődni lehet Szép Gyulánál Szigligeten.

Hofherr-Schrantz Clayton-Schutleworth

kerületi vezérképviselate.

Raktárról szállítok:

Gőzgépet	Szivógázmotort	Gépszíjat
Darálót	Benzinmotort	Gépolajat
Mérleget	Villanymotort	Ponyvát
Benzint	Hengerszékét	Gyantát.
	Klingeritet	

HÜTTER VILMOS

Telefon 121. sz. PÁPA Fő-tér 17. sz.

„Lister“ angol motorok
magyarországi képviselate.